

mission, som ved enhver Lejlighed, i hvert Fald saa vidt jeg kan skønne, søger at gøre Ret og Skel til alle Sider og ikke paa nogen Maade lader sig afholde fra at træde skarpt op mod dem, der udnytter Situationen paa en hensynsløs Maade.

Værst af alt forekommer den truende Arbejdsløshed mig at være. Vi mangler allerede nu Raastoffer i betydelig Udstrækning saavel til vor Industri som til vort Landbrug. Det er absolut paakrævet, at Staten og Kommunerne gør det yderste for at sætte nye Arbejder i Gang, og det er sikkert muligt at gøre adskilligt mere, end der hidtil er gjort. Det er maaske rigtigt, at der ikke hidtil er lagt stærk Vægt paa at sætte nye Arbejder i Gang, og det har heller ikke været nødvendigt, men jeg tror, det vil være nødvendigt i Fremtiden. Baade Stat og Kommune bør overveje meget alvorligt nu, da vi staar overfor den nuværende usædvanlige Situation, om man ikke bør gaa til ekstraordinære Foranstaltninger for at skaffe Arbejde. Jeg tror, at adskilligt Arbejde kan sættes i Gang, selv om der er Mangel paa mange Slags Raamaterialier. Medens Kommunerne efter min Mening ikke kan magte Dyrtdsforanstaltningerne, idet disse ikke kan gennemføres retfærdigt ved Kommunernes eget Initiativ, er det paa den anden Side muligt for Kommunerne i høj Grad at være de ledende, hvor Talen er om at sætte nye Arbejder i Gang. Maaske kan Kommunerne endda gøre det bedre end Staten. Endvidere mener jeg, at vi bør overveje, hvilke af de Varer, som hidtil er købt i Udlandet og betalte med en ganske usædvanlig høj Pris, der kan fremstilles her i Landet. De Varer, der indføres fra Udlandet, koster nu mange Gange det Beløb, de kostede før Krigen, og jeg skulde mene, at man bør alvorlig overveje Muligheden af at begrænse den Import, der finder Sted. Jeg tror ikke, man med Sandhed kan sige, at alle de Varer, der indføres i Landbruget, er nødvendige, og jeg tror derfor, det bør overvejes, om disse Varer ikke bør udelukkes, saa at vi anvender vore Penge paa den anden Maade end til Indkøb fra Udlandet af Varer, der strengt taget kan undværes.

Det spiller en overordentlig stor Rolle, i hvilken økonomisk Stilling Landet befinder sig, naar Krigen en Gang er forbi og vi skal tage fat paa de Opgaver, der da ligger for for det danske Samfund. Jeg haaber, at den højfærede Regering i Fremtiden som hidtil vil gaa foran i Be-

stræbelserne for at hidføre det bedst mulige Resultat og ikke vige tilbage for at fremsætte Forslag i den Retning, jeg her har nævnt, selv om de kommer til at koste Staten og Kommunerne mange Penge. Her vil Fremsynethed og hurtig Handling være dobbelt Hjælp, og det er min Overbevisning, at naar vi alvorligt tilstræber i Enighed at naa over Vanskelighederne, kan de overvindes. Det danske Samfund er ikke anderledes stillet end, at vi er i Stand til at overvinde Vanskelighederne. Selv om vi ikke er i Stand til at afværge visse Savn og visse Mangler, er vi dog i Stand til at indrette os saaledes, at vi i det væsentlige kan klare os selv, og det er mit Haab, at det skulde være muligt at bringe Enighed til Veje i det danske Folk for en Optreden, der naaede dette Maal.

Indenrigsministeren (Rode): I det ærede Medlem fra Rønnes (Hauge) Tale var der et enkelt Afsnit, som berørte et Forhold, som jeg tror, det er rigtigst at sige et Par Ord om med det samme, fordi Udtalelserne maaske kunde forstaaes, som om visse Lovbestemmelser var blevet administrativt ændret, hvilket som bekendt Lovbestemmelser ikke kan. Med Hensyn til det første Spørgsmaal, om Ændringen af Prisforholdene i Kornlovens § 5, vil jeg sige, at der er ikke sket nogen Ændring af Lovens Regler, thi Loven siger ikke, at Prisen paa Kartoffler skal være 7, 8, 9 og 10 Kr. til de bestemte Tider, men at *saafremt* det paalægges Jordbrugerne at aflevere Kartoffler, skal Afleveringen finde Sted til disse Priser. Med andre Ord, i Tilfælde af, at det bliver nødvendigt at benytte § 5's Paabud til Jordbrugerne om Aflevering af Kartoffler, er en Tvangspris fastsat i Loven. Det, der, hvad Kartoffel-spørgsmaalet angaar, er foregaaet nu, er dette, at man har foretrukket ogsaa fra Københavns Kommunes Side at søge at komme overens med Landbrugerne om Kartoffelaflevering, og jeg har just i Dag haft Lejlighed til paa Grund af andre Forhandlinger at erfare, at Københavns Forsyning med Kartoffel synes at være nær ved sin Afslutning, med andre Ord, at Kommunens Forsyning med Kartoffel for hele det kommende snart Aar skulde være sikret. Man har ment, at det vilde være at foretrække at naa til denne Aftale om Kartoffellevering gennem frivillige Overenskomster og det ogsaa af økonomiske Grunde, thi de Priser, der her er fastslaaede for Aflevering ifølge Paalæg, vilde sikkert fordyres adskilligt ved den store Bekostning, som en Tvangsudskrivning af